
Dolmen de Pedra Gentil

Fitxa

Altres noms: Dolmen de Vallgorguina

Coordenades: 41° 39' 7"N - 2° 29' 13"E - 308 m.

UTM: 31 N - 457276 - 4611252.

Població: Vallgorguina.

Comarca: Vallès Oriental.

Tipus: Difícil de determinar per la suposada "restauració" poc rigorosa del dolmen.

Període: Calcolític (2200 ac / 1800 ac).

Descobridor: Donat a conèixer al 1878 per Joaquim Vayreda i Josep Saderra a "Breve reseña de los descubrimientos arqueológicos llevados a cabo por el Centro Artístico de Olot".

Excavacions: "Restauració" pel propietari del Mas Pradell, al 1855. Consolidació per J. Arxé i Gàlvez i M. Abelló i Sala, del Servei d'Arqueologia de la Generalitat, al 1987.

Materials: No.

Orientació: Entrada "cambra" 210° SO.

Dimensions: Interiors "cambra" 1,90 m de llargada, 1,60 m d'amplada i 1,10 m d'alçada actual.

Túmulo: Difícil de considerar-lo per la suposada "restauració" i trasllat del dolmen.

Nota: La història d'aquest dolmen és molt confosa, tant hi ha sospites de que es va "restaurar" inadequadament i traslladar, com dubtes de que tot això fos cert. Per altra banda, va patir un emblanquiment total a principis del segle XX, ha aparegut ple de pintades, en especial de cultes sobre bruixeria i altres, i apareixen ofrenes i altres objectes i figures pel voltant o damunt. Al 1922 es comenta que els pagesos de la zona conservaven rondalles i llegendes sobre bruixes relacionades amb aquest dolmen. Mai s'ha excavat i el fet de ser un monument molt visitat ho dificultaria. Al segle XIX era conegut amb el nom de "Pedra Gelada".

Accés: A la carretera C-61, de Sant Celoni a Vallgorguina, entre els kms 14 i 13, aproximadament 1 km abans d'arribar a Vallgorguina, surt a la dreta una pista que puja a la Serra del Corredor cap al Santuari. En poc més d'1 km arribarem al peu del monticle a on t'està el dolmen. Pujant al monticle, per zona de pedres i arrels d'arbres molt erosionada, s'arriba al dolmen en molts pocs minuts.

Accés

Fotos

Mapes: ICC, topogràfic 1:50000, ortofoto 1:5000.
Muntatge i fotografies de Francesc Baldrís, 2014.
